

10. Fuss a Rákgyógyításért!

"Aki nem hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan odaállnak mellé." Böjte Csaba

Közös ügyünk

Rák, daganat, áttétek, kemoterápia. Biztos vagyok benne, hogy mindenki számára vészjóslóan hangzanak ezek a kifejezések. Nem ok nélkül, a rosszindulatú daganatok vezető helyen szerepelnek a halálozási okok között. Boldog az az ember, aki elmondhatja, hogy nincs a hozzátartozói vagy ismerősei között olyan személy, akit nem ért el ez a betegség. Sajnos ez alól én sem vagyok kivétel, személyesen megtapasztalhattam két közeli hozzátartozómon keresztül is a késői felismerést, a tehetetlenséget, a betegség fázisait, illetve annak következményét.

Úgy gondolom, a fentiek miatt mindenki számára fontos, hogy tegyünk valamit annak érdekében, hogy ez megváltozzon.

Mit tehetünk?

Mivel a rákkal szembeni küzdelem mindannyiunk ügye, meg kell próbálni minél több embert elérni és felhívni a figyelmet az egészséges életmód fontosságára, a megelőzésre, a szűrővizsgálatokra, és elő kell teremteni az anyagi feltételeket a gyógyításra, a gyógyításhoz szükséges feltételek megteremtésére.

Hogyan?

Egyik ilyen hatékony mód a figyelemfelhívásra, a támogatók összegyűjtésére (szerzésére) a közös jótékonyági futás szervezése. A „**Fuss a Rákgyógyításért**” kezdeményezésünkben nagyon sok embert tudunk megmozgatni, tudjuk támogatásukat elérni. A Magyar Posta, aki e nemes ügy mögé állt, egy erős, hiteles cég ahhoz, hogy bátran kövessék további támogatók. **Mindenki számít!**

Hagyomány

Az idei már a 10. alkalom, hogy együtt futhattunk a Rákgyógyításért. Évről évre egyre többeket érint meg ez a program, és immáron hagyománnyá vált: Minden év szeptember 2. szombatja a Rákgyógyításért való futásról szól. Ez előtt tisztelegve nyílt egy kiállítás is, ami az elmúlt 9 évet foglalja össze, mely a Pécs 1-es posta előcsarnokában volt megtekinthető szeptember 26-ig.

Milyen volt a 10.?

Egy segítő szemével valahogy így foglalnám össze:

2018.09.08. Végre eljött a várva várt nap, amire már közel egy éve készülünk. Igen, egy éve. Bizonyára nem mindenki előtt ismert, hogy egy ilyen nagyságú és színvonalú rendezvény megszervezéséhez közel ennyi idő kell (de ez is „csak” azért ennyi, mert már 9 év rutin és kiépített kapcsolatok vannak a fő szervezők mögött).

Szóval eljött a futás napja. A már sokszor átbeszélte forgatókönyv szerint haladt minden. Erre a napra szerencsére minden akadályt sikerült elhárítani. Végül a Citrom utcai útfelújítás is az esemény előtti estére befejeződött, szombat reggelre már csak a korlátok eltávolítása és egy kis takarítás maradt hátra. Ez éppen utolsó terepszemlét tartó szemeink előtt zajlott. (És persze nem maradt el a jelenlévő munkások megdicsérese sem!) Így a korábban kiírt és engedélyezett útvonalon sem kellett változtatnunk.

A készülődés a helyszínen már előző este megkezdődött. A Széchenyi téren péntek este állt a színpad, a ledfalon látható volt az esemény beharangozója. Szombaton már reggel 7 órakor kezdtünk. Ekkor a startkapu, a tér és színpad eseményhez történő dekorálása, a regisztrációs sátrak felállítása, pólók előkészítése, tombolatárgyak kihelyezése, „matricázós” rész felállítása, frissítő vizes rész előkészítése, útvonal biztosítása volt a feladat – mindezt reggel 9 óráig. **Sok ember önzetlen, összehangolt munkájával sikerült is mindezt megvalósítanunk. Jó érzés volt a csapathoz tartozni, látni, hogy mindenki kiveszi a részét a munkából.**

Ezt követően megkezdődött a regisztráció, majd megérkeztek a díszvendégek is. Idén Bödő Csilla (Európa és 3x-os Világbajnok, 15x-ös Magyar Bajnok, ökölvívás, kick-box), Knoch Viktor (2018. évi téli olimpiai játékok olimpiai bajnok 5000 méteres rövidpályás gyorskorcsolya-váltó tagja) és Michelisz Norbert (Többszörös túraautó-világbajnoki futamgyőztes; 2017-ben összetett pontversenyen világbajnoki 2. hely, a magyar autósport első vb érmese) tisztelte meg az eseményt. A hangulatot a kiváló RockToRock együttes biztosította, de fellépett Beck Zoli és Zaza (30Y) is. Műsorvezetők Panulin Ildikó, a Magyar Posta Zrt. szóvivője és Stenczer Béla, a Pécsi Nemzeti Színház művésze voltak. Rövid interjúkat készítettek a híres sportolókkal, akik ezt követően levezényelték a bemelegítést.

Volt szerencsém a bemelegítés egy részét a színpad mellől nézni. Megható volt látni az egész éves munkánk gyümölcsét, hogy ennyi embert meg tudott mozgatni ez a nemes cél. A bemelegítés során kortól, nemtől, beosztástól függetlenül mindenki egy ütemre mozgott, egy cél volt előttük, a segíteni akarás. Jó volt látni, hogy az esemény pólójába bújt emberek egy közösséggé váltak, a Széchenyi tér zöldben lüktetett.

A Forrai Péter vezérigazgató-helyettes rajtpisztolyának eldördülése után elindult a futás a szokásos 3 km-es útvonalon. A tömeg a térről délre, a Kossuth tér felé startolt el. Néhány út melletti üzletnél az ajtóban álltak az eladók, tapsoltak, fényképeztek, hangosan bíztatták a tömeget. Az Irgalmasok útja felett végig a mediterrán hangulatot biztosító színes árnyékolók alatt futhattunk el – amin az áttetsző napfény igazán hangulatossá tette ezt a szakaszt. Ezt követően befordultunk a Citrom utcába, melynek a végén a Postapalotát csodálhatta meg a futó. A Jókai úton felfelé haladva többen egy kicsit visszavettek a kezdeti lendületből, de a Ferencesek útján ismét gyorsabbá vált a tempó. Ezt követően újabb emelkedő, a Szent István tér és a Janus Pannonius utca következett. A dzsámi felett elhaladva egy lelkes „útbaigazító” segítő (Klári) végig tapsolt és bíztatta a futókat, hogy „már nincs sok vissza”, „ez az utolsó emelkedő”, „kitartást”! Öröm ilyen lelkes szurkolás mellett a futás. A Mária utca és a Nagy Flórián utca tényleg már nem volt kihívás a futás teljesítői számára, melyet az utolsó hosszú egyenes, a Király utca követett. A Széchenyi térre visszaérve a Tettye Forrásháznak köszönhetően mindenki számára biztosított volt a frissítés. Ezután, akinek eddig még nem volt lehetősége az esemény tetoválását magára „varratni” (természetesen csak matrica formájában), az még megtehetette a tombolasorsolásig.

Felemelő volt, hogy még a futás után is sokan jöttek úgy oda a regisztrációs sátorhoz, hogy adományt szeretnének adni. Természetesen minden adományt örömmel átvettünk, ekkor póló már nem járt, de a jótékonykodók ezt nem is várták el. Egyszerűen csak önzetlenül segítettek egy jó cél érdekében.

Végül eljött a tombolasorsolás ideje is. Idén a támogatóknak köszönhetően nagyon sok értékes ajándék került kisorsolásra. Ez látszott már a tombolaeladások bevételén is. A rendezvény végén jó volt látni a sok elégedett résztvevőt.

Természetesen idén is a rendezvény pólójának viselői több kedvezményt is igénybe vehettek a támogatók jóvoltából: 50 %-os kedvezménnyel tekinthették meg a Pécsi Állatkertet, a Pécsi Tudományegyetem Botanikus Kertjét és a Csontváry Múzeum kiállításait.

A tombolasorsolással a szervezők részére még nem zárult le az esemény. Már megkönnyebbülve, de fáradtan kezdtük lebontani és elpakolni a sátrakat, asztalokat és egyéb kiegészítőket. Mindent gondosan összepakoltunk, majd visszajuttatunk az eredeti helyére. Ezt követően leltár és részletes elszámolás is készült mindenről az utolsó darabig és fillérig. Hát igen. Nem kis feladat ez, de megérte!

A „10. Fuss a Rákgyógyításért!” számokban:

- 2 388 fő résztvevő
- 2 600 000 Ft átutalásra kerülő összeg
- Kedvezményezett: Nőgyógyászati Daganatos Betegekért Alapítvány
- közel 50 fő önkéntes, akik a szervezésben és a lebonyolításban vettek részt
- 24 támogató cég
- 3 díszvendég

- több ezer e-mail,
- közel egy tucat engedély
- fotósok egész hada

És mégis milyen érzés volt részt venni az eseményen?

„Jó érzés volt segíteni”,

„Azt éreztem hasznos, amit teszek”,

„Ha segítünk valakinek, jobb embernek érezzük magunkat, mert felemelő érzés látni, hogy jót tettünk valakivel.”

„Hihetetlen, hogy ezen az eseményen egy személyként áll több ezer ember a nemes cél mögött.”

Köszönet

„A világ legfontosabb imája egyetlen szóból áll: köszönöm.”

Az önkénteskedéshez motiváció, lelkesedés, bátorság, mosoly és szabad akarat kell, s ha belevágsz és rászánod az időd, hogy tevékenykedj, ráébredsz, hogy "**Jót tenni jó!**".

Köszönjük minden segítőknek az önzetlen támogatását, azt a sok-sok órát, amit azzal töltött, hogy az esemény ilyen jól sikerüljön. Köszönjük a **támogatóknak és valamennyi résztvevőnek** az adományát, ami hozzájárult ahhoz, hogy az idei futáson rekord összeget tudjunk átutalni a Nőgyógyászati Daganatos Betegekért Alapítványnak.

Találkozzunk jövőre, 2019. szeptember 14-én!

Fussunk ismét együtt, egymásért!

Klász né Herbert Anita
a szervezők és a résztvevők egyike